

Lüttichet és Namurt a mi tüzéreink vették be.

A Leipziger Illustrierte Zeitung legújabb száma írja, hogy a 42 centiméteres mozsár-ágyuk osztrák-magyar ágyuk s így Lüttich és Namur csodálatos bevételének a dicsősége részben az osztrák-magyar hadseregre is száll. Ezzel kapcsolatban lapunk munkatársának alkalmá van közölni a következőket:

Egy bécsi ur, aki tartalékos tűzértiszt, a háború kitörésekor Belgiumban: Ostendében nyaralt. Azonnal indult hazafelé és ahogy megérkezett állomáshelyére, egyik szegedi barátjának a következőket mondotta:

Tudja-e, hogy Namur előtt találkoztam a mi tüzéreinkkel. Még csodálkoztam is egy kicsit, de hallottam, hogy az osztrák-magyar tüzerek itt voltak Lüttich ostrománál is!

Ezt a teljesen megbízható hirt a leipzig-i német lapon kívül magyarázza még a Neue Freie Presse és a félhivatalos Pester Lloyd közlése is, amelyek a napokban tudatták a világgal, hogy a monarchia szintén bír a 42 centiméteres ágyúkkal. A Presse és a Leipziger Illustrierte Zeitung arról is írtak, hogy az új mozsárágyukat Ausztriában próbálták ki 1910-ben, majd tökéletesítve 1912-ben. Így állván a helyzet, igen logikus, hogy az osztrák-magyar ágyúkat nem bízták hirtelen német tüzerekre, hanem a magyar és osztrák tüzerek maradtak saját ágyuk mellett. Lüttichet és Namurt jórészen a mi tüzéreink vették be.

A 42 centiméteres ágyuk egy-egy lövege ezerszáz kilogramm, hordóképessege tizenhét kilométer. Namurt tizenegy kilométeres távolságból ostromolták.

Két angol hajó pusztulása.

A Magyar Távirati Iroda jelenti Berlinből: A Maryland és Breberg nevű angol hadihajók aknába ütköztek és elmerültek. Hogy hol következett be a hajók és legénységük pusztulása, arról szombat délutánig még nem érkezett újabb jelentés.

A német császár köszönete és elismerése.

Bécs, augusztus 29. A német császár rendkívül meleg hangú táviratban megköszönte a királynak a Mária Terézia-renddel való kitüntetését és közölte öfelségével, hogy a kraszniki győzelemnél tanúsított osztrák-magyar hősiesség méltánylása és nagyrabecsülése jeléül a Pour le mérite rendjelet adományozza a királynak; Konrád vezérkari főnöknek pedig a vaskereszt első és második osztályát. A király erre a táviratra szintén rendkívül meleg hangú táviratban válaszolt. (A miniszterelnökség sajtóosztálya.)

TISZA ISTVÁN A HÁBORURÓL.

Budapest, augusztus 29. A munkapárt helyiségében tegnap este Tisza István gróf a párt tagjaival azt közölte, hogy a legfrissebb hírek a galíciai nagy csatáról egyáltalán kedvezőek és mindenképpen bizalomra és reménységre adnak okot. Hadállásaink alapjaival meg lehetünk elégedve. Persze a mi a végső, döntő eredményt illeti, türelemmel kell lennünk; hiszen olyan óriási területen lezajló csata, amilyen az északi harctéren folyik, esetleg még néhány napig is eltarthat. Türelemmel kell lennünk, de ennek a türelemnek előreláthatólag meg lesz a gyümölcse, A képviselők nagy megelégedéssel fogadták Tisza nyilatkozatát. (A miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Hány hadosztályt vertünk meg Szerbiában.

A főseregre is érzékeny csapást mértünk.

(Saját tudósítónktól.) Csapataink Sabác—Ljeznica és Loznicán át támadólag előnyomultak, azzal a céllal, hogy az izolált ellenséges erőket még a szerb főcsapat megérkezése előtt döntően megverje.

Seregeink előnyomulása Sabácnál augusztus 13-án történt meg és csapataink egy szerb gyaloghadosztályt vetettek vissza, másnap pedig előnyomultunk a szerb védők visszavonulási vonalára Ljesnicára és Loznicára. A 14-éről és 15-ére hajló éjjelen az itt gyülekezett szerb két divízió megpróbálta ellentámadással az elvesztett pozíciók visszavételét, de sikertelenül.

Augusztus 15-én reggel Ljesnica és Loznicán át offenzívá vált seregeink folytatták az előnyomulást és oly döntően verték meg a szerb sereget, hogy ezek Valjevó irányában vissza menekültek.

Tehát csapatainknak sikerült két nap alatt három szerb hadosztályt leverniök.

Az említett három szerb hadosztályi megvert seregeink nagy lendülettel nyomultak előre Valjevó felé. Noha nehéz küzdelmek voltak az egyenlő erősségű ellenséggel, még sem veszítették el acélosságukat és Valjevó alatt

augusztus 16-án fokozatosan szembekerültek az egész szerb hadsereggel és megütköztek vele.

Ez a találkozás augusztus 16. és 17. folyamán számos nagyobbabbszabású ütközteté vált. Szerb részről legalább nyolc vagy tíz gyaloghadosztály vett részt, ami arra mutat, hogy a szerbek háromszoros vagy négyszeres túlerőben voltak.

Seregeink ezért beszüntették a további előnyomulást

és elhárították ideiglenesen készített megerősített állásaikból a szerbek számbeli túlsúlyával intézett támadásokat. A szerbek valahányszor friss csapataink megérkeztek, megismételték a támadásokat. A lövésben nagyszerűen kiképzett gyalogságunk, támogatva tüzéségünk fényes tüzelésétől és gépfegyvereink rettenetes hatású tüztől,

A MAGYAR BAKA SZIVE.

Mi a különbség a magyarok és a szerbek között, arról ékes bizonyítást tesz az a végtelenül bájos és kedves epizód, melyet ma a sebesült katonáktól hallottunk:

Az egyik somogyi baka, maga is súlyosan sebesült, a harctéren egy nyolc-kilenc hónapos csecsemőt talált. A jó magával is tehetetlen bakának megindult a szive és nem tudott abba beletörődni, hogy az apátlan-anyátlan csecsemő elpusztuljon. Megszánta és bár sajgott a szerb fegyverektől kapott seb, ölbe kapta a kis ártatlant és magával hozta. Bár egyik-másik bajtársa bosszantotta érte:

— Minek azt a rác kölyköt magunkkal cipelni, ő a világ minden kincséért nem vált meg tőle és folyton azt hangoztatta:

— Hagyjatok békén, ilyen csöpp korában olyan ez, mint mink vagyunk s majd nevelünk belőle jó magyar gyereket.

És elhozta magával. Utközben, ahol a vonat néhány percig vesztegelt, előkerített az állomásokon várakozó asszonyok közül

meghiúsította a túlerős szerb hadsereg rohamait. A szerbek belátták végre, hogy áldozataik hiábavalóak és beszüntették a további támadásokat.

Seregeink támadó előnyomulása tehát a következő eredményekkel járt:

1. Az alsó Drina mentére, Loznica és Ljesnica, továbbá a Száva ellen Sabácnál előretolt

három szerb gyaloghadosztályt augusztus 14. és 15-ikén döntően megverték seregeink.

2. A támogatásukra, Valjevó felől ellenünk támadó szándékkal

előretörő szerb fősereget augusztus 16., 17. és 18-án megállították seregeink

és megállapítható, hogy a

szerb főhadsereg igen súlyos veszteségeket szenvedett tőlünk.

Míg ezek az események Valjevó és a Drina közt lejátszódtak, az Uzics körül felállított mellécsapat Visegrád és Rudó irányában (öt kilométernyire északnyugatra Sokolovictól) előre tört. Két hadosztályból állott, harminc zászlóaljjal, sok hegyi, tábori és nehéz tüzéséggel. Világos volt, hogy említett két helység közt Szerajevó felé akartak előrenyomulni, — a nehéz tüzéség elárulta ezt az intenciót. Ez a fontos irányban megtörtént előretörés is, — kétnapi heves küzdelem után —

ellenségeink teljes vereségével végződött.

A monarchia seregeinek hadműveletei, amelyek a szerb harctéren augusztus 13-ától 21-ikéig folytak le, bebizonyították, hogy csapataink a harcban

az egyenlő erősségű ellenséget bátorsággal, kiképzésük jószágával és anyagukkal messze felülmúlják.

A három napos valjevói ütköztetésben pedig bebizonyult, hogy seregeink aránylag gyöngébb erővel egy háromszor és négyszer erősebb ellenséggel is bátran és eredményesen szembeszállnak.

valakit, aki magyar anyatejjel táplálta a kisikét. Így aztán a somogyi baka jószívűsége folytán a szerb csecsemő eljutott ide Szegedre, ahol elhelyezték a gyermekmenhelyen. Lehet, hogy husz-huszonöt év múlva jóra való magyar iparos lesz belőle a magyar Sabácon.

ELESETT FRANCIA VÁRERÖD.

Berlin, augusztus 29. A nagy vezérkar jelenti: Manoviller, Lunevillétől keletre a legerősebb francia várerőd a németek birtokába jutott. (A miniszterelnökség sajtóosztálya.)

A NÉMETEK OROSZ HÓDÍTÁSA.

Krakkóba érkezett lapjelentések szerint a németek megszállották Petrikaut (Piotrkow) aczentstochowa—varsói vonalon. (A miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Piotrkow orosz kormányzósági székhely Galícia, Porosz-Szilézia, Kalis, Varsó, Radom és Kjelci közt. Főfolyói a Pilica és a Vorta. Környékének nagy részét erdők borítják. 1702-ben a svédek foglalták el és 1796-ban szintén súlyos vereségeket szenvedtek itt az oroszok.